

SANT DEL DIA: La impressió de les llagues de Sant Francesc

Diumenge: St. Tomàs de Villanueva; arç. y of. — Quaranta Hores: A la liceia de Religiosos Arrepenitents. — Hores d'exposició: De 9 a 12 del matí a 2/4 de la tarda. — Diumenge: A la mateixa liceia. — Cort de Maria: Ntra. Sra. dels Desamparats, al Pi, o a St. Agustí. — Diumenge: Ntra. Sra. de la Esperança, a la liceia. — Missa d'avui: Se ferà de Arbusa, mrt. c. vermell. — La de demà: St. Joseph de Cupertino, confr. color blau. — Adoració nocturna: Dijous, dia 18. Torn de St. Lluís Companys.

ANÒNIMA CLAUDIO DURAN
Constructors MONIER
Ronda Sant Pere, 44, baixos

Sostres de CIMENT ARMAT ab revoltons de guix

Patent núm. 51,570. — Economia, resistència, depressa en construir Dipòsits. Canouades, Ponts, Edificis industrials y tota mena de construccions ab cement armat

Al Dia

Pera empêdrar l'infern

Ningú hauria dit quel senyor Arias de Miranda, el més insignificant dels ministres actuals, sapigud tantes coses. El seu discurs d'obertura dels Tribunals és una peça jurídica. No queda lley ni costum que no escaudi el ministre, ni reforma que no proposi.

Sembra que les lleys espanyoles son molt dolentes; venen a ésser, com si diessim, armes que's carreguen per la boca, escopetes de pistola. S'han fet velles y han de reformar sustancialment, lo mateix les processuals que les sustancials. N'hi Codific Civil ni el Penal, ni'l de Comerc, ni les lleys de procediments, ni la organica del Poder judicial responden a les necessitats modernes, al concepte actual del Dret, ni als problemes jurídics y socials plantejats pels conflictes que ha creat el progrés. Se veu que hi ha molta feina a fer a Espanya y, pel seu discurs, se veu quel senyor Arias de Miranda té ganes de ferla.

Me sembla que es massa feina per ell, encara que ja sabem quels ministres solen tenir no més la de firmar les lleys. Les reformes que anuncia'l senyor Arias de Miranda, per lo trascendentals, per lo exterior, quedarán en propòsits. Hem estat una pila d'anys per lograr la reforma de la Lley Hipotecaria en tres o quatre articles y ne fa molts que s'arroguen per les Coris y la comissió de còdics la del procediment pera la tramitació de les fallides. Hauria valgut més quel senyor ministre de Gracia y Justicia s'hagués fixat en un parell de reformes fonamentals y les hagués estudiades ab priori d'implantarles. I moltes coses pera creure que arribi a enllistar-ne una sola, ab tot y compartir que estigué en el poder tot l'any.

Me sembla a mi quel discurs del senyor Arias de Miranda es fet ab mires a la galeria. No se li poden regatejar les bones intencions, però de bones intencions n'es empêdrat l'infern. Els ministres s'haurien d'aversar a fançar menys, a prometre parvament, però a cumplir lo que prometessin. Totes les reformes, per imperios que la necessitat les fassí, necessiten ambiente propòs, necessiten una preparació d'òptima y de medis, y unes dies d'ésser resultat de les altres y preparació de les successives. Sinó, no s'ha més que tapar ab una capa enlluernadora la instabilitat del fons, com passa en l'imperi japonès, en el que la civilització es un traço de la cultura, una imposició de dalt que crea escolans del progrés, no homes il·lures concients dels seus avosos. Les reformes, moltes vegades, s'han d'imposar, Russa ha hagut d'imposarles totes; la força y la tiranya soien ésser sovint les medis que o'val el progrés pera dir fonda's, però a Espanya, y en aquest ram, no passa així.

Desitjem quel senyor Arias de Miranda faga quelcom de lo que anuncia, però no tot.

Hi hauria massa feina a arreglarlo o a tornar-lo a fer.

POLE

Polítiques

El districte de Vilanova
an el seu diputat

El Centre Català de Vilanova ha es-

campat pel districte aquesta circular:

Honorables senyors:

Nostre distingit amic y campió ferent de nostra causa, el digne diputat per aquest districte, en Joseph Bertran y Musitu, acaba d'ésser encarcat en més d'una querella entaulada pel representant del caciquisme a Sagres.

E Centre Català de Vilanova, en Junta tinguda el 3 del corrent, ha acordat que la fiansa de dos mil pessetes que li demana el Tribunal, sia recollida per suscripció entre els elements catalanistes, tota vegada que la persecució ha sigut per defens nostra causa y veillar pels interessos d'un poble del nostre districte.

A fi de que tingui un caràcter verament popular, poguient pendre part en la suscripció tota classe d'estaments, l'estamentada Junta ha acordat admetre tota mena de quotes.

Per lo mateix, acompanyem les llistes de suscripció, pregant que treballi ab tota l'ardidesa que li aconsella son patrismisme, pera que l'éxit de la suscripció se converteixi en un homenatge realmen apostòlic, ha consegut posar esmena a tan lamentable omisió, accoblant a tal objecte ab la propria fe el treball meritissim d'alum.

Visquer molt anys pera la prosperitat de nostra Patria.

Vilanova y Geltrú 7 de setembre de 1912.—Pel Comitè Electoral.—El President del Centre Català de Vilanova.

Al enterarse d'aquesta iniciativa del Centre Català el senyor Bertran, li ha enviat aquesta carta:

Honorables senyors: En contestació al atent ofici remès pel Centre Català de Vilanova y Geltrú de sa presidència, no tinc d'altres acords presos en sessió celebrada a 3 dels corrents, he de manifestar lo meu corralissim agralament pels mateixos, tant més en quant els crechs immersius per haverme redut, en cumpliment dels devers que m'imposen els meus ideals y la meva representació en Corts, a defensar com era de lley la administració municipal de Sitges.

Això fa que m'honri dolent els acords presos per aquest Centre y que me moguin a posar-me ab més entusiasme encara al servei d'aquest districte en tot quant sigui pera la seva prosperitat. Deus vos guardi molts anys.

Barcelona, 11 setembre 1912.—Joseph Bertran y Musitu.

Senyor president del Centre Català de Vilanova y Geltrú.

Quan els elements de l'Acció Administrativa de Sitges s'enteraren del lloulat acte de Solidaritat dels catalanistes de Vilanova oferíren a contribuir a les relacions d'intimitat després que l'abstinença d'ells degué vendre als drets ensorserats qui i jutxaven, la retació de l'últim despréc que l'abstinença d'ells. L'enveja va portar a jutxar, l'enveja va condempnar. Les relacions amanegar gar a la sanch la flor groga de la enveja. Heus aquí Lavoissier que es dafa a qui li talla el cap. Aquest home havia arrencat, ab pacient esforç, els plens de llum, alguns dels capitols de la natura. Havia operat una revolució química, descobrint l'estat ge-

neral d'altres coses que l'aire, fins llavors suposat cos simple, fixant l'aire per la calcinació de l'estany y per la combustió al seu diputat per la campanya realitzada en contra del caciquisme sitges.

Varies

— El Centre Catòlic Obrer de Nuestra Senyora de Montserrat de la Barceloneta ha acordat dirigir-se a la presidència del Consell de ministres adherintse a les comunicacions del senyor Bisbe y del Comitè de Defensa Social contra'l projecte de llei d'Associacions.

Desaparició d'un notari

Ahir se comentava en algunes centres un fet bastant estrany el qual no té tenides notícies concretes.

Se tracta de la desaparició del senyor notari de Sant Feliu del Llobregat, qui fa vari d'annys que falta del seu domicili sense que s'hagi pogut averiguar abont se troba.

Signoren les causes de la desaparició.

Ensenyança Dibuix y Pintura

Academia Baixas - Pi, 1, 1.er

Classes Dibuix y Pintura especials para l'ingressos de les Escoles Baixas Arts, Arquitectura, Enginyers, Militars y Escols Tarrassàs ab els mateixos models de dites Escoles. Classes de dibuix geomètric y composició decorativa para artistes decoradors, dibuixants teixits, esbanistes, lampistes, paletes, etc. Classes model del natural, classes especials para senyoretes, de dia y de nit.

Dr. E. Perearnau dels Hospitals de París. Vies urinaries y sa cirurgia Plaça Urquinaona, 2, 1. Ds 12 a 13 y de 5 a 6, festius dels dials.

M. Marsans Rof y Fills
Valors, Cupons, Giros, Cambi de Monedes, Comptes corrents, Viatges
(RAMBLA CANALETES, 2)

L'Evangeli en català

En compls dels «Llibres de la quinzena»

Vestimenta en el cas, lector Benèvol, ana que m'én dona lliure la escassetat de libres, de començar a pagar deutes que ho emporten contrariament ab tu, al desglosar de la revista, quinzenal obres.

Comencem per la edició catalana de l'Evangeli que ha sortit de poc y que, ab tot y ser estampada a cal Henrich y administrada per la llibreria Subirana, podem dir que's ya de la diòcesis de Vic.

L'Evangeli es creït pera ensenyanci y iudicació de tot el lligat humà, sense distinció de castes ni estaments, sense diferència entre ignorants y sabuts, sense una ràtula que exfolgi de gustar, divinal encís a cap criatura viventa, sigui alig a el vol de l'espiritu, sigui xay mansuet en la suavitat de l'obediència.

Doncs, malgrat això y malgrat amar el nostre gloriós Renaixement cap al confessor de la seva florida, no havia produït una versió divulgadora de l'Evangeli. Y no les pas' quel nostre poble no'l necessiti com qualsevol altre; y no es pas que en les llegions de literats que han predicat o cantat entre nosaltres la bona nova del refletor de la patria, no hi hagués nombrosos clergues de mons saber y virtut per treure a faró tan llòbrega empresa.

Salidum, doncs, ab entusiasme y reverència a qui, ab personalitat realmen apostòlica, ha consegut posar esmena a tan lamentable omisió, accoblant a tal objecte ab la propria fe la obediència.

El doctor Torras y Bagés, en la pionera «Exhortació que encapçala el llibre», y que es una d'aquelles pàgines señalades ja de naixença ab la marca de la immortalitat, ens dà com la paraula substancial de Deus no es com la paraula humana, sinó que s'és una sublima sagitllata que la fa entendolla a tota criatura. Lo qual no vol dir que pagui ser objecte d'humana judicació. L'home trahent, que visi un dia, no pot juzgar l'Evangeli, que es etern, y de tots les seves forces, l'ofert secular que amagava als ulls del català devot els textos bíblics. Doncs què? Si Deus ha concedit als apòstols el deu de llegendes, per què no havien d'arribar en pur catalanes al nostre poble les veritats contingudes en els Llibres Santos?

Y d'aquí vindrà quel seminarista traus, ja com a tasca escolar, el llibre Ruth, Y axis va ser com, més endavant, ja sacerdot, va convertir-se en un propagador fervent de la seva senda, procurant fomentarla y encoratjarla en els demés, ab l'esperança posada en els esforços que feyen pel seu compte alguns seus companys de minisimis líligats ab ell per la més honesta comunitat espiritual. Però algú, més completement abrandat d'afany nobelissims y altres aspiracions, com més endinjava en l'essència dels estudis bíblics, va començar a assegurar-se de que el seu ofici de professor de l'Evangeli era d'una caritat indulgència? Voleu una confirmació més paleesa de la ràbia què tenia l'actual canonge arxiprest y secretari de Cambra del Bisbat de Vic quan, sent encara al Seminar, va considerar de fer arribar a les nostres multituds, en llur idioma natural, la Paraula que a intenció de les multituds va ser creada per inspiració divina?

La «Exhortació del doctor Torras y Bagés» va ser conseguda ja pels lectors de LA VEU quan va aparèixer aquella primera edició catalana de l'Evangeli. Però què, en tota la seva extensió, els difusors de l'Evangeli, en els dials que no pas inspirat, molt soviat cap altre sentiment que el d'una caritat indulgència? Voleu una confirmació més paleesa de la ràbia què tenia l'actual canonge arxiprest y secretari de Cambra del Bisbat de Vic quan, sent encara al Seminar, va considerar de fer arribar a les nostres multituds, en llur idioma natural, la Paraula que a intenció de les multituds va ser creada per inspiració divina?

La «Exhortació del doctor Torras y Bagés» va ser conseguda ja pels lectors de LA VEU quan va aparèixer aquella primera edició catalana de l'Evangeli. Però què, en tota la seva extensió, els difusors de l'Evangeli, en els dials que no pas inspirat, molt soviat cap altre sentiment que el d'una caritat indulgència? Voleu una confirmació més paleesa de la ràbia què tenia l'actual canonge arxiprest y secretari de Cambra del Bisbat de Vic quan, sent encara al Seminar, va considerar de fer arribar a les nostres multituds, en llur idioma natural, la Paraula que a intenció de les multituds va ser creada per inspiració divina?

La «Exhortació del doctor Torras y Bagés» va ser conseguda ja pels lectors de LA VEU quan va aparèixer aquella primera edició catalana de l'Evangeli. Però què, en tota la seva extensió, els difusors de l'Evangeli, en els dials que no pas inspirat, molt soviat cap altre sentiment que el d'una caritat indulgència? Voleu una confirmació més paleesa de la ràbia què tenia l'actual canonge arxiprest y secretari de Cambra del Bisbat de Vic quan, sent encara al Seminar, va considerar de fer arribar a les nostres multituds, en llur idioma natural, la Paraula que a intenció de les multituds va ser creada per inspiració divina?

La «Exhortació del doctor Torras y Bagés» va ser conseguda ja pels lectors de LA VEU quan va aparèixer aquella primera edició catalana de l'Evangeli. Però què, en tota la seva extensió, els difusors de l'Evangeli, en els dials que no pas inspirat, molt soviat cap altre sentiment que el d'una caritat indulgència? Voleu una confirmació més paleesa de la ràbia què tenia l'actual canonge arxiprest y secretari de Cambra del Bisbat de Vic quan, sent encara al Seminar, va considerar de fer arribar a les nostres multituds, en llur idioma natural, la Paraula que a intenció de les multituds va ser creada per inspiració divina?

La «Exhortació del doctor Torras y Bagés» va ser conseguda ja pels lectors de LA VEU quan va aparèixer aquella primera edició catalana de l'Evangeli. Però què, en tota la seva extensió, els difusors de l'Evangeli, en els dials que no pas inspirat, molt soviat cap altre sentiment que el d'una caritat indulgència? Voleu una confirmació més paleesa de la ràbia què tenia l'actual canonge arxiprest y secretari de Cambra del Bisbat de Vic quan, sent encara al Seminar, va considerar de fer arribar a les nostres multituds, en llur idioma natural, la Paraula que a intenció de les multituds va ser creada per inspiració divina?

La «Exhortació del doctor Torras y Bagés» va ser conseguda ja pels lectors de LA VEU quan va aparèixer aquella primera edició catalana de l'Evangeli. Però què, en tota la seva extensió, els difusors de l'Evangeli, en els dials que no pas inspirat, molt soviat cap altre sentiment que el d'una caritat indulgència? Voleu una confirmació més paleesa de la ràbia què tenia l'actual canonge arxiprest y secretari de Cambra del Bisbat de Vic quan, sent encara al Seminar, va considerar de fer arribar a les nostres multituds, en llur idioma natural, la Paraula que a intenció de les multituds va ser creada per inspiració divina?

La «Exhortació del doctor Torras y Bagés» va ser conseguda ja pels lectors de LA VEU quan va aparèixer aquella primera edició catalana de l'Evangeli. Però què, en tota la seva extensió, els difusors de l'Evangeli, en els dials que no pas inspirat, molt soviat cap altre sentiment que el d'una caritat indulgència? Voleu una confirmació més paleesa de la ràbia què tenia l'actual canonge arxiprest y secretari de Cambra del Bisbat de Vic quan, sent encara al Seminar, va considerar de fer arribar a les nostres multituds, en llur idioma natural, la Paraula que a intenció de les multituds va ser creada per inspiració divina?

La «Exhortació del doctor Torras y Bagés» va ser conseguda ja pels lectors de LA VEU quan va aparèixer aquella primera edició catalana de l'Evangeli. Però què, en tota la seva extensió, els difusors de l'Evangeli, en els dials que no pas inspirat, molt soviat cap altre sentiment que el d'una caritat indulgència? Voleu una confirmació més paleesa de la ràbia què tenia l'actual canonge arxiprest y secretari de Cambra del Bisbat de Vic quan, sent encara al Seminar, va considerar de fer arribar a les nostres multituds, en llur idioma natural, la Paraula que a intenció de les multituds va ser creada per inspiració divina?

La «Exhortació del doctor Torras y Bagés» va ser conseguda ja pels lectors de LA VEU quan va aparèixer aquella primera edició catalana de l'Evangeli. Però qu

sino Radical, prompte va sospitarse que's tractava dels dos bandols radicals, que volien saldar els comptes pendents ab motiu de la feta del vespre.

Sí lo que sia, es el cas que's esmentat grups baixaven Rambla avall, trencant cap al Paralelo al ésser davant del monument de Colón.

Al trobar-se davant de la Duana, poca estona després arribats en aquell lloc, sonaren uns trets produint la consegüent clàmora entre la poca gent que en aquella hora transavia pel darrer tronc de la Rambla.

Al cap de poca estona, acudi allí la policia, ab el que se'n sevió Millet i Asturay, logrant detenir a quatre individus que son Ferrer Llúos, administrador de «El Intransigent», Josep Soler, qui l'acompanyava, propietari d'un establecimiento del carrer de Ponent; Antoni Ortega, escrivent de la ciència d'acadèmia del districte V, i Salvador Puig.

Als dos primers se'n ocuparen revolvres ab algunes capsules descarregades, y als darrers, bastó ab esto.

Declaracions sobre ls fets d'ahir

Al Govern civil hem recollit l'estatut de la policia, ab les declaracions del consorci del Casino de la Plaça Reyal y les del regidor senyor Figueras, que copsim aquí en lo més importants d'elles per crèdums d'interès.

El consorci del casino radical del carrer del Vidre, Josep Capdevila Domènec, diu que, entre 8 y 9 del vespre, trobantse present en una de les habitacions del centre, entra un individu, al qui no coneix, demanant una copia d'aigua ab rom, y que al servir-la penetraren en el local cinch o sis individus, al qui tampoc va conèixer, els quals se li varen tirar al demànt, amenaçant-lo ab un revolver, y ranciant en una habitació destinada a biblioteca, han el registraren, quedantse allí de guardia dos dels individus de referència.

Els restants entrats, se repartiren per les habitacions, trencant un mirall y un chinch vidrier, l'apparell del telefófon, tres lampades de licor, algunes scriveys de café y emportant-se cinch o sis purys, y sis o set rals que hi havia al armari.

Crea que's desperfectes ocasionats poden calcular-se en unes 75 pesetes.

El regidor senyor Figueras declarà que fa proximament vint dies se li acudaren dos corregidors dient que havien sentit certa conversa sostinguda per dos jerònimots, de la qual se'n desprèn que s'feyen preparacions per a agredir als regidors dissidents del jerònimisme.

Els conversants, segons els corregidors del senyor Figueras, afirmava que no s'acordaven ab l'agressió,

y que arribarien a tots els extrems, a fi d'apuntar als regidors dissidents pera que no poguessin anar a l'Ajuntament a desbaratar els assumptes que als partidaris dels Lerrotxes convencia.

Anunciaren, ademés, els conversants, la sortida del periòdic «La Protesta», al objecte d'atjar a certes eleccions de la joventut contra aquestes regidors.

El senyor Figueras, que no va fer cas de lo que li deien, y crengue que era causa del ariet que li tenien els dos regidors que li explicaven tot aquest programa, considerant que tal anuncis venia a ser la continuació dels anònims amenaçadors que ha rebut, per lo qual li causa extranyesa veure publicat el periòdic que s'anunciava, y al llegirlo vege que en efecte se corroborava lo dit pels dos regidors.

Continua el senyor Figueras la seva declaració dient que'l dia que va sortir el periòdic de referència, observa uns grups de ciutadans en actitud amenaçadora, davant del Bar Parisià del carrer Nou: lloch hont ell acostuma anar cada nit al sortir del teatre, y lloch indicat pel periòdic pera se corroborava lo dit pels dos regidors.

Un grup s'interessava pel mal que

shavia fet la senyora Monturiol, paient el diumenge abans. Y ella caminava graciosament apoyada entre dues amigues.

El senyor Sans, a qui tant deu Horta era volta de família, d'amistats, don Joaquim Uriach, aquest comerciant terrible però home de cor y bon amic, passegava ab un hoste il·lustre que te-

nia aquell dia entre els seus.

El senyor Vicent pensava en l'ende-

mà y en l'exit de la temporada d'hivern.

La darrera palpitació d'esperit, quel croïsta va sentir aquella tarda, va ser una sorpresa esbelta que's diu Eularia, que sortia del camí ja ben farta intensament per la «inhumanitat» d'un parent amable que no li permetia estar fins a les escomeses dels darrers moments.

Encara hi podíem estar més—deya a una amiga—i no trobes? Perque no tens llyan que ve ja no la faràn aquesta tarda.

En aquesta tarda, els regidors dissidents pera que no poguessin anar a l'Ajuntament a desbaratar els assumptes que als partidaris dels Lerrotxes convencia.

La sortida dels jutjats de l'Audiència, anava acompañada ria lletserament per la més de la joventut contra aquestes regidors.

Continua el senyor Figueras la seva declaració dient que'l dia que va sortir el periòdic de referència, observa uns grups de ciutadans en actitud amenaçadora, davant del Bar Parisià del carrer Nou: lloch hont ell acostuma anar cada nit al sortir del teatre, y lloch indicat pel periòdic pera se corroborava lo dit pels dos regidors.

Tot això li feu creixir les sospites; y el fet de ser en Vivò y altres els que a les set de la tarda d'ahí anaren a la redacció de «El Intransigent» en actitud poc correcta, junts amb altres dats recollits, li feu creure que's que varen assaltar el Casino Radical son els mateixos que formaven els grups en actitud amenaçadora y capitanies pels mateixos subreutes.

També declarà que's oberts que sentien la conversa li varen dir qu'el complot format contra ls tres regidors, ho feien els senyors Mir y Miró y Emilia Iglesias y sancionat per en Leroux.

La policia no havia notat res anormal a la hora en que varen ser rebudes les vistes al Casio Radical.

Declararen els germans del consorci, sense aportar detalls interessants, y la portera que tampoc va veure res.

Festa de beneficència en el Lawn-Tennis Club d'Horta

Bonica era la festa promesa en el programa y bonica y clara la tarda que va ser el dia d'ajuda a la festa.

L'havien organitzada la joventut y l'entitat dels senyors Trémols, Aubert y Reg, (Lluís) en Reg, l'inadmissible, l'ogonista—a benefici dels poers de Horta.

En el cas del Lawn Tennis la concurredre era nombrosa, elegant y solegant—ab un dels distints de metàgusta d'acabament d'èxit, d'un estu en que la joventut que hi estuia havia inaugurar un clos pera sos bàls, sos jochs y sos simpatices.

Va començar passant alegre y sorollosament sobre totjorn una esplèndida avifa de coloms, com un raval blanch que va tapar un instant el cel. S'havien deixat buits els colomars dels senyors Tor, Gilart, Arús, Sans, Volart y Tremlaud.

Seguidament un campionat a la corba, format per dos bandols, el del carrer dels Sàlers y el del carrer de Campomaner (auquell romànic iònic d'*«Escriptura d'una carta, seior curas»*, varen tenir una bona estona en tenir la corba y l'atenció de la concurredre. Varen guanyar els del carrer del poeta, però es altres també resultaren contents.

La tarda grecoromana va ser d'una foata bateca y interès al aire lliure. Varen combatre ab tota fe, constància y habilitat, claret sempre d'una altra noblesa els senyors Sanchez y Balari, jutge de jutge, don Joaquim Matas. Cap dels dos va guanyar y varen rematar després d'una estona de màs affectuosa de los combates de muscularata ferria.

Aleshores hi va haver en el camp una gran agració de persones y cadires y una alegria infantil a en totes les escoles.

La carrera d'animes que se preparava davant d'una ratlla, al mig del camp, era una cosa goval, maller. Els animals semblaven escapar d'un llibre de història natural en colors, y les senyores y nenes quells tenien fitges ab raynes dels dàmes y els toquen ab els fuets gruixos, semblaven tots, de tan gentils, escudellers dels més importants de la classe de joves y dels més concurrats.

La Pilar Gual portava en colom; la Paquita Gomarres y la Carme García

dos ànecs; una oca la Pepita Pradel; la Paquita Miró un molastre anglès; una galina guineu la senyora Susany; la Agneta Coll una rateta blanca; un colom massatger la Paquita Font; també un colom la Pilar Gomarres; un porquet menut y eridianer la Mercè Barata; la Leonor Sans un ocell; un indio la Mercè Sans; la Lina Monturiol una cabreta negra a qui acorrona com a una mula; la Pepita Nogués un cabrit; una cosarda la Montserrat Julia; una galina l'Església Tremols; un gall la Carme Llejos y la seva germana María Lluïsa un cabrit. La Maria y la Carme Ros un gatet y un colom; la Montserrat Fargas una perdutera que pacava neguosa, picava a terra y llairava els boscos d'allí a la terra. La Mercè Uriach un gall més bonich y menys pretenció que el de Rostand.

Va ferse la senyal pera la cursa y va regnar una adorable confusió. Va guanyar el premi la Pepita Nogués, ab el seu cabrit, que, nombant, va posar-se al braç y belleva com una crütura. Després concurs de globos, presents pels senyors Volard, Cullell, Sans, Julia, Grauera, Alberola, Monturiol, Reg, Galífa, Garcia, Uriach y Vilanova. Varem veure per l'aire, dirigintse cap als boscos dels Sàlers, morets, urbans, escoletes, Cúcuta, anyors, que feien reverencies a la concurredre y després s'enlairaven segurs.

La bomba més gran se va cremar: sempre passa així. Se va ballar finalment un exquisit cotilló en honor als concursants y concurredres a la festa, dirigit gentilment per la Paquita Miró y en Rafael Tremols, als acorts d'una orquestra que tocava pariment en l'aire estalguant de la caiguda de l'àngel.

Hi va haver instantaneus, impresos de penitius y recata per les senyores Pradel, Julia Tremols, Aubert, Monturiol y Miró. Us pagaven l'almoines genoissíssima ab un somri i com si axiò no fos prou les nenes Barata, Gual, Uriach, Giralt y Llejos, hi afegien una flor. Y van restar un instant no sabent si era més bonich el somri o la flor. Y van restar un instant no sabent si era més bonich el somri o la flor.

Mentre seguia el cotilló, el cronista, que fou galantment invitat a la festa, se despedí de todom, ab una estona de més dels amics y ab la intenció dels desconeguts ab qui havia estat tota la tarda.

Les converses del comensar s'havien fet més intenses y vessantes de simpatia.

Una velta elegant somriera sola y el cor se'n anava car aquell cotilló dels sens temps fúvols. El cronista li va fer una alusió delicada al seu estat d'esperit.

Una jove, carriera, sportsmens, esudiant, alegres, conversaven animadament y cantaven trotsos d'òpera aunes senyores elegants que encaren y riuen entre les forces dels jutjats de l'Audiència. La joventut d'aquestes senyores genials, anava accompagnada ria lletserament per la més de la joventut contra aquests regidors.

Un grup s'interessava pel mal que

shavia fet la senyora Monturiol, paient el diumenge abans. Y ella caminava graciosamente apoyada entre dues amigues.

El senyor Sans, a qui tant deu Horta era volta de família, d'amistats, don Joaquim Uriach, aquest comerciant terrible però home de cor y bon amic, passegava ab un hoste il·lustre que te-

nia aquell dia entre els seus.

En aquesta tarda, els regidors dissidents pera que no poguessin anar a l'Ajuntament a desbaratar els assumptes que als partidaris dels Lerrotxes convencia.

La sortida dels jutjats de l'Audiència, anava accompagnada ria lletserament per la més de la joventut contra aquestes regidors.

Tot això li feu creixir les sospites; y el fet de ser en Vivò y altres els que a les set de la tarda d'ahí anaren a la redacció de «El Intransigent» en actitud poc correcta, junts amb altres dats recollits, li feu creure que's que varen assaltar el Casino Radical son els mateixos que formaven els grups en actitud amenaçadora y capitanies pels mateixos subreutes.

També declarà que's oberts que sentien la conversa li varen dir qu'el complot format contra ls tres regidors, ho feien els senyors Mir y Miró y Emilia Iglesias y sancionat per en Leroux.

La policia no havia notat res anormal a la hora en que varen ser rebudes les vistes al Casio Radical.

Declararen els germans del consorci,

sense aportar detalls interessants, y la portera que tampoc va veure res.

Desde Castelltersol

En obsequi de D. Ramon Albó

Divendres passat va visitar a don Ramon Albó, que, en companyia de la seva distingida família, estuia en sa hermosa finca d'aquesta població, una comissió de senyors pertanyents a les Jutxes de Protecció a l'Infància, Patronat de Lliberts, Cooperativa Popular y altres entitats de Barcelona, per fer l'entrega de les insignies de la Gran Creu de Belenes, i sancionat per en Camil Boix (a) «Leon Rocha, també empleat municipal, jun a un tal Vivó».

Encara hi podíem estar més—deya a una amiga—i no trobes? Perque no tens llyan que ve ja no la faràn aquesta tarda.

En aquesta tarda, els regidors dissidents pera que no poguessin anar a l'Ajuntament a desbaratar els assumptes que als partidaris dels Lerrotxes convencia.

La sortida dels jutjats de l'Audiència, anava accompagnada ria lletserament per la més de la joventut contra aquestes regidors.

Tot això li feu creixir les sospites; y el fet de ser en Vivò y altres els que a les set de la tarda d'ahí anaren a la redacció de «El Intransigent» en actitud poc correcta, junts amb altres dats recollits, li feu creure que's que varen assaltar el Casino Radical son els mateixos que formaven els grups en actitud amenaçadora y capitanies pels mateixos subreutes.

També declarà que's oberts que sentien la conversa li varen dir qu'el complot format contra ls tres regidors, ho feien els senyors Mir y Miró y Emilia Iglesias y sancionat per en Leroux.

La policia no havia notat res anormal a la hora en que varen ser rebudes les vistes al Casio Radical.

Declararen els germans del consorci,

sense aportar detalls interessants, y la portera que tampoc va veure res.

Festa de beneficència en el Lawn-Tennis Club d'Horta

Bonica era la festa promesa en el programa y bonica y clara la tarda que va ser el dia d'ajuda a la festa.

L'havien organitzada la joventut y l'entitat dels senyors Trémols, Aubert y Reg, (Lluís) en Reg, l'inadmissible, l'ogonista—a benefici dels poers de Horta.

En el cas del Lawn Tennis la concurredre era nombrosa, elegant y solegant—ab un dels distints de metàgusta d'acabament d'èxit, d'un estu en que la joventut que hi estuia havia inaugurar un clos pera sos bàls, sos jochs y sos simpatices.

Va començar passant alegre y sorollosament sobre totjorn una esplèndida avifa de coloms, com un raval blanch que va tapar un instant el cel. S'havien deixat buits els colomars dels senyors Tor, Gilart, Arús, Sans, Volart y Tremlaud.

Seguidament un campionat a la corba, format per dos bandols, el del carrer dels Sàlers y el del carrer de Campomaner (auquell romànic iònic d'*«Escriptura d'una carta, seior curas»*, varen tenir una bona estona en tenir la corba y l'atenció de la concurredre. Varen guanyar els del carrer del poeta, però es altres també resultaren contents.

La tarda grecoromana va ser d'una foata bateca y interès al aire lliure. Varen combatre ab tota fe, constància y habilitat, claret sempre d'una altra noblesa els senyors Sanchez y Balari, jutge de jutge, don Joaquim Matas. Cap dels dos va guanyar y varen rematar després d'una estona de màs affectuosa de los combates de muscularata ferria.

Aleshores hi va haver en el camp una gran agració de persones y cadires y una alegria infantil a en totes les escoles.

La carrera d'animes que se preparava davant d'una ratlla, al mig del camp, era una cosa goval, maller. Els animals semblaven escapar d'un llibre de història natural en colors, y les senyores y nenes quells tenien fitges ab raynes dels dàmes y els toquen ab els fuets gruixos, semblaven tots, de tan gentils, escudellers dels més importants de la classe de joves y dels més concurrats.

Després els regidors del districte VIII van anar al carrer

NOTICIES DE BARCELONA

El dia ja aparegué ab el cel emborrit, devantse veure el sol algunos estones.

La temperatura ha sigut extremadament bonadiosa, y a les primeres hores de la tarda els nivols han desaparecud, contundint la tarda ab bon temps.

Ha mort a Vilanova y Geltrú el reverent Francisco Giralt, rector que fou desde l'any 1905 de la parroquia de Sant Pere de Rubíelles.

Ei reverent Giralt era molt estimada del seu feligresos, entre els quals la seva missió rectoral se cumplia ab un veritable caràcter de paternitat.

La seva mort ha sigut molt sentida a Rubíelles, y entre totes aquelles persones que tingueren ocasió de fer coneguda al poble difunt rector.

(A. C. S.)

Ha sigut nomenat pel senyor bisbe, professor en la cursal del Seminari establet a Granollers el reverent Llorenç Saderra.

He tingut el gust de saludar en aquesta ciutat al jovent publicista valencià don Jascino M. Musietas.

El senyor Musietas prepara un volum de prosa valenciana en el que hi figuraran treballs dels més prestigiosos literaris de Valencia.

Aquest llibre serà editat a Barcelona.

—Vis marca Clariana, R. Catalunya 95.

La Construcció Obrera, cooperativa d'estàvili y habitació, celebrarà Junta general extraordinària el pròxim dijous, dia 19, a dos quarts de deu de la nit, al Circol Barcelonès d'Obres, Duran i Bas, 9, pral, ab l'objecte de procedir a l'aprovació del Reglament y al nomencament de la Junta consular.

Els Moccs d'Escala de la Pobla de Lillet han detingut a un home qui, estant borrach, va moure un fenomenal escorcoll a la via pública.

Els de Gironella van capturar a dos homes que, per qüestió de 10 céntims, van estabassse furiosament, y un de ells va arrencar mitja orelia a l'altre d'una mossegada.

A la una de la matinada s'han sentit algunes freds cap a la part de la Duana, seguides de tocs de pals d'aussí.

Hi han acudit municipals y agents de seguretat però no han trobat a ningú ni han pogut averguer res.

S'ha dit que era una tocada entre lemonsates y radicais dissidents.

—De totjada del extranger han tornat a encotregarse de ses respectives consules els Drs. Francisco de A. y Joan Santini.

La Direcció de la Escola municipal d'Art del Districte VII fa públic que devonera obrir a primers d'octubre el curs de 1912 a 1913, des del pròxim dia 20 quedara oberta la matricola, per totes les assiguracions, a la Secretaria de l'escola, carrer de Galileu (Altres), de set a nou de la nit.

La Junta directiva del grup esperantista la Ronda, ha quedat constituida baix el següent ordre:

President: Joan Campdelaceu; vicepresident: Amadeu Agulló; secretari: Enric Igual; vis-secretari: Gabriel Costa; tesorier: Jaume Muria; comptador: Ferran Montserrat; vocal: Josep Estevans; Joseph Carriera, y Joan Hí.

Dita Junta ha acordat obrir un nou curs gratuït d'Esperanto els dilluns, dimecres y divendres, de nou a deu de la nit, celebrant-se a obertura el dia 16 dels corrents.

La nit del dissapeu últim, el vis-secretari del Centre Regional Valencià, don Joseph Maias, professor de la Escola d'enginyers industrials d'aquesta localitat, donà una conferència experimental sobre «La força de gravetat», la qual mereixerà molts aplaudiments per la nombrosa concordança de socis que van assistir-hi.

La Societat Mutua de Meesies Sastres La Confiança, fa públich, pera coneixement dels interessats y a fi de que puguen prèviamente preparar-se, quell pròxim mes de setembre se celebrarà el primer dels concursos d'aprenents, acordats per aquella Societat, en què Consergeria se facilitaran les respectives condicions y detalls.

Al carrer de Canaries (S.) un carro atropellà a una nena de dos anys, oca-sionant diverses contusions y la fractura de la cama dreta.

El carro ab el vehicle fugí, però unes noyes manifestaren que era de un industrial del carrer de Vallespir.

En el Centre Catòlic Obrer de Sant Vicenç de Paül s'obriran alur les classes diurnes gratuïtes, pera noys, fills de socis, essent molt els que hi assistiren.

Continua oberta la matricula de sis a vuit de la tarda a la Secretaria del Centre, en les matrícules de primera ensenyanza, francès, dibuix y anglès.

La secció d'urbanització de la Cambra Oficial de la Propietat Urbana, avisa als senyors socis que desde demà, dimecres, renairà les seves tasques, sospeses a causa del estiu, y com de costum seguirà operant-se setmanalment en dit dia, a les cinqu de la tarda, en el local de la Cambra.

En la última sessió celebrada per la Junta Directiva de la Lliga de Defensa Industrial y Comercial, baix la presidència de don Dionis Conde, després dels importants dades que s'obtenen en la informació oberta relativa a la proyectada reforma dels epígrafs y tarifes de la Contribució Industrial y de Comers, s'acordà de l'actuació que convé adoptar ab més de la invitació rebuda per les Cambres de la Propietat d'industria y de comers, pera que exposin davant de la Comissió municipal correspondent la seva opinió sobre'l Presupost Municipal ordinari del interior, y acciódria presentar ab interès que's revoquin aviat les extemporànies ordres donades per l'inspector general de Duanes en sa recent visita a la d'aquesta ciutat, relatives a què desparxi en la Duana gran número de mercaderies que s'havien despatxat sempre en els mols, per representar una gran eco-

La professió, presidida pel P. Abat, que oficiala de pontifical, portant el magnífic bâcul que perteneix al bisbe Urquinaona, seva tota la Comunitat de monjos, donant la escola d'honor als mossos d'Escràdua.

Al entrar la Verge a son hostatge la banda toca la Marxa Reyal y donant, finalment, la benedicció el P. Abat a la multitud que estava congregada als peus de la sempre exèrcita Moreneta.

El número de passatgers que transportava el cremallera en el tren decomitat d'Domingo fou de 600, sense comptar els vells d'aquests contorns, que foren nombruosíssims.

La diada magnifica, esplendida, tota la poble de Sant Pere de Vilamajor, ab molt d'haver-hi fundat una Germandat del Sagrat Cor de Jesús, s'hi ideat la consagració d'un altar bonit s'hi donava culte a la imatge del S. C. Els dies 15, 16, 17, 18, 19, 20 y 21, hi haurà una Missa, predicada pel PP. Cortés y Blanch.

—Ha quedat fermada la festivitat del seu taller macabich de la Escuela Industrial de Vilanova y Geltrú.

Actualment se procedeix a la del taller de fusteria y fàbrica.

S'espera que la inauguració de tots aquests tallers coincidira ab la del curs pròxim.

—El senyor governador civil de Ta-

nomia y comodat pera' d'obres sens menyspreu de l'acció fiscal y sens perjudici pera l'Hacienda pública.

A l'envetat iniciat a la Reforma, en què l'Ajuntament del districte II hi celebrara els festes de la Mercè, hi haurà tot el proper diumenge dia 22, a los quarts de cinc de la tarda, una audició de sardanes originals del mestre Enric Morera, y a dita festa hi queden convidades totes les senyorkes barcelonenses.

Les invitacions d'home les farà la Comissió organitzadora.

DE FORA

—Ab molta solemnitat se celebraran en la Basílica de nostres montanyes els dies de la infraestava de la festivitat de la Verge, coronant dignament els cultes tributats a la exèrcita Reina el mateix dia de la octava, solemnitat també esplendida.

Ademés de la missa y Salve matutinal cantada per la escolania, se canta missa generalment en la conventual la «Missa Brevis» de Palestina, y en l'ofertori de l'Evangelí el R. P. Salut, desemportant magnificament el tema: «Hoxe oportuit pati et ita intrare in gloriam». Sant Lluïc, c. 24, v. 26, cautivant al numeros auditori que omplenava la gran Basílica.

Terminada la missa y Salve matutinal cantada per la escolania, se canta missa generalment en la conventual la «Missa Brevis» de Palestina, y en l'ofertori de l'Evangelí el R. P. Salut, desemportant magnificament el tema: «Hoxe oportuit pati et ita intrare in gloriam». Sant Lluïc, c. 24, v. 26, cautivant al numeros auditori que omplenava la gran Basílica.

Terminada la missa y Salve matutinal cantada per la escolania, se canta missa generalment en la conventual la «Missa Brevis» de Palestina, y en l'ofertori de l'Evangelí el R. P. Salut, desemportant magnificament el tema: «Hoxe oportuit pati et ita intrare in gloriam». Sant Lluïc, c. 24, v. 26, cautivant al numeros auditori que omplenava la gran Basílica.

Terminada la missa y Salve matutinal cantada per la escolania, se canta missa generalment en la conventual la «Missa Brevis» de Palestina, y en l'ofertori de l'Evangelí el R. P. Salut, desemportant magnificament el tema: «Hoxe oportuit pati et ita intrare in gloriam». Sant Lluïc, c. 24, v. 26, cautivant al numeros auditori que omplenava la gran Basílica.

Terminada la missa y Salve matutinal cantada per la escolania, se canta missa generalment en la conventual la «Missa Brevis» de Palestina, y en l'ofertori de l'Evangelí el R. P. Salut, desemportant magnificamente el tema: «Hoxe oportuit pati et ita intrare in gloriam». Sant Lluïc, c. 24, v. 26, cautivant al numeros auditori que omplenava la gran Basílica.

Terminada la missa y Salve matutinal cantada per la escolania, se canta missa generalment en la conventual la «Missa Brevis» de Palestina, y en l'ofertori de l'Evangelí el R. P. Salut, desemportant magnificamente el tema: «Hoxe oportuit pati et ita intrare in gloriam». Sant Lluïc, c. 24, v. 26, cautivant al numeros auditori que omplenava la gran Basílica.

Terminada la missa y Salve matutinal cantada per la escolania, se canta missa generalmente en la conventual la «Missa Brevis» de Palestina, y en l'ofertori de l'Evangelí el R. P. Salut, desemportant magnificamente el tema: «Hoxe oportuit pati et ita intrare in gloriam». Sant Lluïc, c. 24, v. 26, cautivant al numeros auditori que omplenava la gran Basílica.

Terminada la missa y Salve matutinal cantada per la escolania, se canta missa generalmente en la conventual la «Missa Brevis» de Palestina, y en l'ofertori de l'Evangelí el R. P. Salut, desemportant magnificamente el tema: «Hoxe oportuit pati et ita intrare in gloriam». Sant Lluïc, c. 24, v. 26, cautivant al numeros auditori que omplenava la gran Basílica.

Terminada la missa y Salve matutinal cantada per la escolania, se canta missa generalmente en la conventual la «Missa Brevis» de Palestina, y en l'ofertori de l'Evangelí el R. P. Salut, desemportant magnificamente el tema: «Hoxe oportuit pati et ita intrare in gloriam». Sant Lluïc, c. 24, v. 26, cautivant al numeros auditori que omplenava la gran Basílica.

Terminada la missa y Salve matutinal cantada per la escolania, se canta missa generalmente en la conventual la «Missa Brevis» de Palestina, y en l'ofertori de l'Evangelí el R. P. Salut, desemportant magnificamente el tema: «Hoxe oportuit pati et ita intrare in gloriam». Sant Lluïc, c. 24, v. 26, cautivant al numeros auditori que omplenava la gran Basílica.

Terminada la missa y Salve matutinal cantada per la escolania, se canta missa generalmente en la conventual la «Missa Brevis» de Palestina, y en l'ofertori de l'Evangelí el R. P. Salut, desemportant magnificamente el tema: «Hoxe oportuit pati et ita intrare in gloriam». Sant Lluïc, c. 24, v. 26, cautivant al numeros auditori que omplenava la gran Basílica.

Terminada la missa y Salve matutinal cantada per la escolania, se canta missa generalmente en la conventual la «Missa Brevis» de Palestina, y en l'ofertori de l'Evangelí el R. P. Salut, desemportant magnificamente el tema: «Hoxe oportuit pati et ita intrare in gloriam». Sant Lluïc, c. 24, v. 26, cautivant al numeros auditori que omplenava la gran Basílica.

Terminada la missa y Salve matutinal cantada per la escolania, se canta missa generalmente en la conventual la «Missa Brevis» de Palestina, y en l'ofertori de l'Evangelí el R. P. Salut, desemportant magnificamente el tema: «Hoxe oportuit pati et ita intrare in gloriam». Sant Lluïc, c. 24, v. 26, cautivant al numeros auditori que omplenava la gran Basílica.

Terminada la missa y Salve matutinal cantada per la escolania, se canta missa generalmente en la conventual la «Missa Brevis» de Palestina, y en l'ofertori de l'Evangelí el R. P. Salut, desemportant magnificamente el tema: «Hoxe oportuit pati et ita intrare in gloriam». Sant Lluïc, c. 24, v. 26, cautivant al numeros auditori que omplenava la gran Basílica.

Terminada la missa y Salve matutinal cantada per la escolania, se canta missa generalmente en la conventual la «Missa Brevis» de Palestina, y en l'ofertori de l'Evangelí el R. P. Salut, desemportant magnificamente el tema: «Hoxe oportuit pati et ita intrare in gloriam». Sant Lluïc, c. 24, v. 26, cautivant al numeros auditori que omplenava la gran Basílica.

Terminada la missa y Salve matutinal cantada per la escolania, se canta missa generalmente en la conventual la «Missa Brevis» de Palestina, y en l'ofertori de l'Evangelí el R. P. Salut, desemportant magnificamente el tema: «Hoxe oportuit pati et ita intrare in gloriam». Sant Lluïc, c. 24, v. 26, cautivant al numeros auditori que omplenava la gran Basílica.

Terminada la missa y Salve matutinal cantada per la escolania, se canta missa generalmente en la conventual la «Missa Brevis» de Palestina, y en l'ofertori de l'Evangelí el R. P. Salut, desemportant magnificamente el tema: «Hoxe oportuit pati et ita intrare in gloriam». Sant Lluïc, c. 24, v. 26, cautivant al numeros auditori que omplenava la gran Basílica.

Terminada la missa y Salve matutinal cantada per la escolania, se canta missa generalmente en la conventual la «Missa Brevis» de Palestina, y en l'ofertori de l'Evangelí el R. P. Salut, desemportant magnificamente el tema: «Hoxe oportuit pati et ita intrare in gloriam». Sant Lluïc, c. 24, v. 26, cautivant al numeros auditori que omplenava la gran Basílica.

Terminada la missa y Salve matutinal cantada per la escolania, se canta missa generalmente en la conventual la «Missa Brevis» de Palestina, y en l'ofertori de l'Evangelí el R. P. Salut, desemportant magnificamente el tema: «Hoxe oportuit pati et ita intrare in gloriam». Sant Lluïc, c. 24, v. 26, cautivant al numeros auditori que omplenava la gran Basílica.

Terminada la missa y Salve matutinal cantada per la escolania, se canta missa generalmente en la conventual la «Missa Brevis» de Palestina, y en l'ofertori de l'Evangelí el R. P. Salut, desemportant magnificamente el tema: «Hoxe oportuit pati et ita intrare in gloriam». Sant Lluïc, c. 24, v. 26, cautivant al numeros auditori que omplenava la gran Basílica.

Terminada la missa y Salve matutinal cantada per la escolania, se canta missa generalmente en la conventual la «Missa Brevis» de Palestina, y en l'ofertori de l'Evangelí el R. P. Salut, desemportant magnificamente el tema: «Hoxe oportuit pati et ita intrare in gloriam». Sant Lluïc, c. 24, v. 26, cautivant al numeros auditori que omplenava la gran Basílica.

Terminada la missa y Salve matutinal cantada per la escolania, se canta missa generalmente en la conventual la «Missa Brevis» de Palestina, y en l'ofertori de l'Evangelí el R. P. Salut, desemportant magnificamente el tema: «Hoxe oportuit pati et ita intrare in gloriam». Sant Lluïc, c. 24, v. 26, cautivant al numeros auditori que omplenava la gran Basílica.

Terminada la missa y Salve matutinal cantada per la escolania, se canta missa generalmente en la conventual la «Missa Brevis» de Palestina, y en l'ofertori de l'Evangelí el R. P. Salut, desemportant magnificamente el tema: «Hoxe oportuit pati et ita intrare in gloriam». Sant Lluïc, c. 24, v. 26, cautivant al numeros auditori que omplenava la gran Basílica.

Terminada la missa y Salve matutinal cantada per la escolania, se canta missa generalmente en la conventual la «Missa Brevis» de Palestina, y en l'ofertori de l'Evangelí el R. P. Salut, desemportant magnificamente el tema: «Hoxe oportuit pati et ita intrare in gloriam». Sant Lluïc, c. 24, v. 26, cautivant al numeros auditori que omplenava la gran Basílica.

Terminada la missa y Salve matutinal cantada per la escolania, se canta missa generalmente en la conventual la «Missa Brevis» de Palestina, y en l'ofertori de l'Evangelí el R. P. Salut, desemportant magnificamente el tema: «Hoxe oportuit pati et ita intrare in gloriam». Sant Lluïc, c. 24, v. 26, cautivant al numeros auditori que omplenava la gran Basílica.

<p